

бърже огасва. Любовъ-та разгледана, като физическа по-тръбност, не може дълго време да се поддържа сама отъ себе си: тя захваща да погълща всичко и умира, ако не ѝ се достави нова храна. Потрябно е, прочее, да се избъгватъ тия пламенни въсторги, тия силни природни вълчения на единътъ полъ къмъ другия; когато бракъ-тъ се извърши всрѣдъ сладострастия-та на трѣскавата любовъ, трѣбва да се боимъ отъ скорошно разочорование. Най-благоразумно ще бѫде за всѣки младъ да размисли добре, по-напрѣдъ да си укроти страсть-та, прѣди да се е свързalъ съ неразскъсанитѣ свързки на бракъ-тъ: благоразумие-то изисква, да могжтъ двѣ-тѣ страни по на често да се виждатъ, отъ колкото това става обикновено, та по тоя начинъ да могжтъ по добре да се оближжтъ и по-отблизо да си изучатъ душата и сърдце-то. Ако се постъпива по тоя начинъ, то, по възможности, ще се избѣгнатъ раскайванна-та и скъриби-тъ, които се пораждатъ и умножаватъ въ брачни-тѣ съюзи, и за жалостъ, отравятъ толкова щастливи сѫществуванія.

Прѣди да сте сѫ увързали, о, млади, помислѣте върху слѣдующи-тѣ сравнения: любовъ-та прѣминува прѣзъ много степени; въ бракъ-тъ по склонность тя занимава най-висока степень; тя не може да излѣзе по-горе, а може само да се понижава. Въ бракове-тъ, които ставатъ по разсѫдъкъ, любовъ-та, ако и да сѫществува, то въ най-ниска степень. Разбира се, че тъквази любовъ не може да се умали, нъ може да се възвиси и угольми до най-високо развитие. Това въскачване на любовъ-та не се случва тъй рѣдко, както мислятъ; то се явява всѣкога, когато сѫпрузи-тѣ постоянно откриватъ единъ на другъ нови, неизнайни качества и се стрѣмятъ да бѫдятъ щастливи.

Любовъ-та прилича на капризно дѣте, слѣпо и глухо къмъ всички-тѣ съвѣти на разсѫдъкъ-тъ. Младость-та, която се управлява отъ този тиранинъ, занимава се само съ